

колективні відносини з приводу застосування наймані праці, а предметом соціального партнерства в організації праці можуть бути як окреслені нами питання, так і відносини, що знаходяться поза їх межами, зокрема сфера соціального забезпечення, охорони здоров'я тощо.

З прийняттям Закону України «Про колективні договори і угоди» вперше на законодавчому рівні закріплено право роботодавців і найманих працівників та їхніх представницьких органів самим визначати зміст колективного договору. Нині вони цілком вільні під час визначення структури та конкретних норм і зобов'язань стосовно умов праці. Однак закріплена в законодавчому порядку свобода дій не означає ігнорування загальних принципів колективно-договірного регулювання соціально-трудових відносин.

Розвиток соціального партнерства неможливий без інституціоналізації його сторін, тобто комплексу установ, в яких обрані члени груп отримують право на виконання дій, спрямованих на задоволення індивідуальних і групових потреб, для регулювання поведінки членів груп.

УДК 334.02:621(477)

УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ВИСОКОТЕХНОЛОГІЧНОГО ВИРОБНИЦТВА В УКРАЇНІ

Дикань В.В., д.е.н., професор (УкрДУЗТ)

Забезпечення розвитку високотехнологічних виробництв України дає шанс нашій державі отримати значні конкурентні переваги у тому числі, і на міжнародному ринку, а також сприяє піднесенню економіки країни. Зазначене обумовлено тим, що насичення виробництва новими технічними засобами і технологіями є основним джерелом інноваційного розвитку і подальшого економічного зростання країни, підвищення ефективності і продуктивності суспільної праці і зростання добробуту населення.

В наш час Україна знаходиться на рівні індустріального суспільства, про що свідчать відсталі від світових аналогів технології,

техніка, швидкість удосконалення яких не витримує критики, а також структура формування ВВП, де висока питома вага належить добувній промисловості та сільському господарству (в постіндустріальному суспільстві – сектору високих технологій та інновацій). Отже, в Україні спостерігається низький рівень поєднання інтелектуальних ресурсів з новітніми технологіями, що не тільки визначають перспективи господарського зростання, але і є показником рівня економічної незалежності і добробуту країни, її національного статусу. Таке поєднання сьогодні є одним з найважливіших чинників, що визначають конкурентоспроможність національних економік.

Технологічний розрив між Україною та розвиненими країнами щороку поглиблюється. Ліквідація відставання потребує системних змін в методах державного регулювання розвитку економіки, освіти, формуванні інноваційної моделі високотехнологічного розвитку.

В моделі управління розвитком високотехнологічних виробництв в Україні слід виділити два ключових компоненти:

- необхідність створення сприятливих умов для розвитку високих технологій через вплив на макроекономічні чинники, які є необхідними умовами розвитку;

- синтез перспективних напрямів інтенсивного впровадження інновацій, знань та результатів інтелектуальної праці з використанням сучасних технологій.

Управління розвитком в Україні високотехнологічного виробництва потребує врахування того, що:

- в основі розвитку високотехнологічного виробництва в Україні знаходиться взаємодія держави та бізнесу, що ґрунтується на системі підтримки узгоджених рішень, яка відповідає вимогам стимулювання економічного розвитку високотехнологічного виробництва (прийняття узгоджених управлінських рішень щодо реалізації проектів в межах моделей державно-приватного партнерства);

- має відбуватися шляхом стимулювання зовнішнього ринку споживання високотехнологічної продукції на основі підвищення її конкурентоспроможності (для цього має бути створений новий механізм

управління вітчизняним виробництвом продукції, технологій на основі врахування та використання світового інноваційного досвіду;

– управління розвитком в Україні високотехнологічного виробництва має відбуватися шляхом стимулювання внутрішнього ринку споживання високотехнологічної продукції. Основні обсяги споживання мають сформуватися при реалізації крупних проектів, які мають загальнонаціональне значення, наприклад ті, що стосуються розбудови на території України існуючої мережі міжнародних транспортних коридорів за рахунок реконструкції або організації нових маршрутів.

Наразі необхідно розробити комплексну систему заходів стимулювання розвитку високих технологій, впровадження яких відбуватиметься за допомогою таких інструментів: вплив на макрофактори розвитку високих технологій; приведення законодавства до європейських норм в галузі високих технологій; державні програми щодо відкриття центрів конструкторських розробок і прототипування та розміщення виробництв мультинаціональних корпорацій; створення дієвого механізму відбору, підтримки та комерціалізації наукових досліджень та інновацій.

УДК 658.8

МАРКЕТИНГОВА ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВ У СУЧАСНИХ УМОВАХ ФУНКЦІОНУВАННЯ ТА ЇЇ ПРІОРИТЕТИ

*Каличева Н.Є., к.е.н, доцент (УкрДУЗТ)
Науменко М.О., д.філ.екоп.напр,
професор (НАНГУ)*

В сучасних ринкових умовах фінансова криза негативно впливає на економіку всіх країн світу. Економіка України є відкритою тому, болісно відчуває на собі її вплив. Сьогодні на діяльність усіх вітчизняних підприємств істотно впливають зміни у політичному та економічному середовищі.

Під час кризи зростає рівень інфляції і споживачі опиняються в умовах економії.

Реклама та класичні інструменти для просування стали менш ефективними, а від так і ефективність маркетингової діяльності зменшилась через падіння купівельної спроможності споживачів. Адже, з метою зниження ціни на товар виробники часто погіршують його якість та зменшують сервіс.

У кризовий період маркетингова діяльність підприємства має бути націлена на пошук нових перспективних ринків та ринкових можливостей: припинення діяльності в тих сегментах, де фірма слабка, перегляд асортименту продукції чи послуг, корегування ціни та каналів просування, які використовує підприємство для того, щоб відповідні витрати стали більш ефективними.

Вплив кризи на розвиток продуктивних сил України має яскраво виявлений регіональний характер. Підприємства – основні експортери вітчизняної продукції за кордон (металургія, хімія та інші) в основному тяжіють до східних промислових регіонів України. Таким чином, можна припустити, що промисловість саме цих областей відчула на собі весь тягар кризи.

Так, одним із способів виходу з кризового стану є активізація використання активів внутрішніх інвесторів, які є досить значними. Однак, внутрішні інвестори, що мають потужні фінансові ресурси, значну їх кількість виводять за межі України та сприяють, таким чином, розвитку ринків інших держав.

Зазвичай стратегія виступає одним із найважливіших планів діяльності на довгострокову перспективу, в якому особливе місце відведено розробці інвестиційно-інноваційних пріоритетів розвитку підприємств. В умовах кризи розробка стратегічних планів, як ніколи, вимагає обґрунтування господарських рішень та оцінки ризиків, альтернативності розробок та пропонування інноваційних проектів, адже використання інвестиційних ресурсів на їх реалізацію є надто обмеженим.

Таким чином, раціонально продумана маркетингова політика позитивно впливає на діяльність підприємства, а це своєю чергою досягається через правильно розроблений комплекс маркетингу. Узагальнюючи викладене, можемо стверджувати, що дієва маркетингова політика може достатньо швидко вивести підприємство з кризового стану.